

efter min mening tale om basale behov, der skal opfyldes først, i stedet for, som man ser nogle steder, store dyre prestigebyggerier inden for sport og inden for kultur. Der er altså nogle ting i den politiske kostpyramide, der skal være i orden først, før man går i gang med desserten.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Langt de fleste pædagoger og forældre gør et kæmpe arbejde for at sikre gode daginstitutioner for vores børn. Men ofte er arbejdet på trods af de dårlige fysiske forhold. Når der de fleste steder er nogle rigtig gode børnehaver, vuggestuer, fritidshjem, SFO'er, er det, fordi man netop gør en stor indsats for at få det hele til at hænge sammen, fordi man netop tænker over, hvad man kan gøre, men det er på trods af de dårlige forhold, selv om gode forhold for vores børn jo er det helt afgørende for vores fremtid. Vores børn er dem, vi skal bygge fremtidens samfund på. Hvis de har haft det dårligt, får samfundet det også dårligere. Derfor er det det allerdårligste sted, man overhovedet kan spare.

I denne samling har der været meget diskussion omkring negativ social arv. Vores daginstitutioner er helt afgørende for at sikre, at alle børn kan få den bedst mulige start på livet. Derfor bør man sætte flere ressourcer af til børnene i stedet for færre.

Men grunden til, at der bliver sat færre ressourcer af i kommunerne, er jo den alt for stramme økonomi, som regeringen og Dansk Folkeparti har sat for kommunerne. Så vi håber, at mange kommuner vil gøre oprør, at man vil følge pædagogerne og forældrene fra sidste efterår og her i foråret sige til kommunalbestyrelserne, at man ikke vil finde sig i, at der igen i år bliver indgået en alt for stram aftale med regeringen og Dansk Folkeparti. Man bliver nødt til at sikre, at der bliver de fornødne økonomiske ressourcer i kommunerne, også til at sikre ordentlige forhold for børnene.

Kl. 12.30

Så må jeg sige, at jeg blev noget forundret over Venstres opfattelse af den offentlige sektor. Godt nok har jeg tidligere hørt om de liberalistiske ideer omkring frit valg osv., men at køre det helt derud, hvor det skal blive som et indkøbscenter, og så kan man ud fra ugens tilbudsavis fra de forskellige børnehaver vælge, hvor ens barn så skal være i børnehaven næste uge. Det er

altså ikke et rart samfund at være barn i, og det vil jo fuldstændig smadre samfundet, hvis det er den måde, vi begynder at indrette det på.

Enhedslisten har i mange år fremsat forslag om en miljølov for børn, der sikrer børnene nogle minimumsrettigheder. Vi har mange forskellige regelsæt, der regulerer forholdene i daginstitutionerne, det har været fremme flere gange i debatten. Men vi mangler et regelsæt, der tager udgangspunkt i børnene, som sikrer nogle minimumsrettigheder for børn, og det er der behov for. Desværre er det hidtil blevet afvist også af Socialdemokratiet, og derfor glæder det os, at Socialdemokratiet nu langsomt har taget et enkelt skridt i retning af at få en miljølov for børn.

Enhedslisten kan støtte det forslag, der ligger, men vi håber, at vi kan komme langt videre på et senere tidspunkt.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Det er korrekt som nævnt i bemærkningerne til B 121, at vi ikke byder vore børn optimale forhold i daginstitutioner. Derfor må der tages fat på dette område. Arbejdstilsyn og alle mulige regler vedrørende arbejdsmiljøet regulerer de voksnes arbejdsforhold, men børnene er der ikke på samme måde sat et værn op omkring, og det er jo egentlig utroligt.

Man hører i dag om lydforhold, der ødelægger børnenes hørelse og får dem til at råbe, når de bare skal snakke sammen. Andre steder staves flere og flere børn ind på de samme kvadratmeter for at opfylde kommunernes pladsgaranti. Atter andre steder har børnene ikke mulighed for at komme ud at lege, men er tvunget til at være inde hele dagen og blot gå tur i samlet flok, hvis de skal ud.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at der er kommet for mange børn pr. voksne, således at det enkelte barn får for lidt opmærksomhed fra voksne. Og det påvirker bl.a. børnene sådan, at de ikke får et så veludviklet sprog, fordi de mest taler med børn på deres egen alder.

Her på det seneste har der været forlydender om, at man ikke i daginstitutioner har røgalarmer, således at der kan opstå brand og røgudvikling i rum, hvor børnene sover, uden at nogen bliver opmærksom på det. Disse røgalarmer burde jo være en selvfølge et sted, hvor der er så mange børn og efterhånden så få voksne.